

	<p>СИЛАБУС навчальної дисципліни</p> <p>Історія України</p>
	<p>Галузь знань: 27 «Транспорт»</p>
<p>Відокремлений структурний підрозділ «Дніпровський фаховий коледж інженерії та педагогіки Державного вищого навчального закладу «Український державний хіміко-технологічний університет»</p>	<p>Спеціальність: 275 «Транспортні технології на автомобільному транспорті»</p> <p>Освітньо-професійної програма: «Транспортні технології на автомобільному транспорті»</p> <p>Ступінь (рівень) освіти: перший (бакалаврський)</p> <p>Дні занять та консультацій: згідно з розкладом</p> <p>Рік навчання: 1-й</p> <p>Семестр: 1-й</p> <p>Кількість кредитів: 3.0</p>
	<p>Викладач:</p> <p>Марченко Валентина Олексіївна, кандидат історичних наук, викладач циклової комісії педагогічних та соціально-гуманітарних дисциплін</p> <p>Електронна пошта: valentynamarchenko@college.udhtu.edu.ua </p> <p>Персональний сайт викладача http://surl.li/busvi</p>

Силабус складено на основі робочої програми навчальної дисципліни, обговорено та схвалено на засіданні циклової комісії педагогічних та соціально-гуманітарних дисциплін

Протокол від “ ____ ” 20 ____ року № ____
 Голова циклової комісії _____ (Соснова М.А.)
 (підпись) _____ (ПІБ)
 “ ____ ” 20 ____ року

Голова робочої групи
 (гарант освітньої програми) _____
 (підпись) _____ (ПІБ)
 « ____ » 20 ____ року

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни: навчальна дисципліна «Історія України» передбачає опанування певним інструментарієм історичної науки, зокрема її культурної складової, вивчення здобувачами вищої освіти досвіду історичного минулого народу України, закономірностей політичних, соціально-економічних та культурних процесів, що відбувалися на її території, суті політичних вчень і формування української нації, проблем і перспектив розвитку української державності.

Завдання навчальної дисципліни:

- показати новітні здобутки історичної науки при викладанні вітчизняної історії;
- розкрити досягнення українського народу в розвитку культури, економічний та політичних сферах протягом всього історичного періоду;
- забезпечити реалізацію в навчальному процесі принципів історизму, об'єктивності та системності;
- забезпечити реалізацію в навчальному процесі гуманістичної спрямованості історичної освіти на етапі вищої школи, орієнтованість її на пріоритет загальнолюдських цінностей.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Історія України» є розвиток людського суспільства на всіх українських землях з найдавніших часів до сьогодення; матеріальний і духовний розвиток українського народу, боротьба за свою незалежність.

Пререквізити: Передумовою вивчення навчальної дисципліни є засвоєння базових знань із загальноосвітніх дисциплін «Всесвітня історія», «Історія України», «Географія», «Українська література» в обсягах шкільного курсу

Постреквізити: «Історія української державності та культури», «Соціологія», «Україна і світ: політичні і соціальні аспекти».

Методи навчання: словесні (пояснення, бесіда, лекція), наочні, практичні (практична робота).

Форми та методи оцінювання: екзамен, письмовий контроль, усне опитування, тестовий контроль.

Компетентності та програмні результати навчання відповідно до освітньо-професійної програми

Е	Програмні компетентності
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК-1. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні. ЗК-2. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі

	розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
Програмні результати навчання (ПР)	РН-1. Брати відповідальність на себе, проявляти громадянську свідомість, соціальну активність та участь у житті громадянського суспільства, аналітично мислити, критично розуміти світ.

В результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати:

- сутність основних проблем історії та сучасного буття народу України;
- основні закони та етапи розвитку людської спільноті;
- витоки української нації та її місце в загальнолюдських процесах;
- суспільно-економічні, політичні та культурні процеси історичного розвитку українського народу;
- історичні події;
- зародження та розвиток української державності;
- процеси розбудови сучасної незалежної української держави;
- діяльність історичних осіб і політичних партій.

вміти :

- порівнювати, аналізувати, узагальнювати і критично оцінювати історичні факти та діяльність осіб;
- оцінювати події та діяльність людей в історичному процесі з позиції загальнолюдських цінностей;
- співставляти історичні події, процеси з періодами (епохами);
- орієнтуватись у науковій періодизації історії України;
- вміти самостійно добувати історичну інформацію за темою, працювати з перводжерелами, літературою;
- аргументовано на основі історичних фактів відстоювати власні погляди на ту чи іншу проблему;
- вміти диспутувати, писати наукові студентські роботи.

2. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАННЯ

Лекції (ЛК): 28 годин

Практичні заняття (ПР): 6 годин

Самостійна робота (СР): 56 годин

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№	Тема	Зміст теми	Завдання/ Форми контролю
	Модуль I. Історія України від найдавніших часів до початку ХХІ століття		
1	1. Вступ до історії України	Значення історичних знань у розвитку суспільства і особистості. Предмет і методологія історії України. Історичні наробки В. Антоновича, М. Грушевського. Джерела та періодизація вітчизняної історії. Літописи.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
2.	2. Первісне суспільство і перші державні утворення на території України.	Основні віхи еволюції первісного суспільства та сучасні інтерпретації. Первісні люди та спосіб їх життя. Неолітична революція. Трипільська культура. Перші цивілізації на теренах України. Кіммерійці. Скіфи. Сармати. Антична цивілізація Північного Причорномор'я.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
3	3. Політичний, економічний та культурний розвиток Київської Русі та Королівства Руського.	Становлення Київської держави. Основні етапи економічного розвитку. Історичне значення християнізації Русі. Зовнішня політика київських князів. Причини і етапи феодальної роздробленості. Занепад Київської Русі з другої половини XI століття. Політичний, соціальний та економічний розвиток в XII – першій половині XIV ст. Галицько-Волинське князівство як одна із форм української державності. Боротьба з монголо-татарами.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання

	4.	Українські землі у польсько-литовську добу (XIV –1 пол.XVII ст.)	Включення українських земель до складу Литовської держави. Люблинська унія та її наслідки для України. Суспільна організація та соціально-економічні відносини. Магдебурзьке право. Литовські статути. Православні братства в Україні. Брестська церковна унія: передумови та наслідки. Історія та значення діяльності Києво-Могилянської академії. Петро Могила. Створення, устрій та військово-політична організація Запорізької Січі.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
	5	5.Українські землі та їх політичний та соціокультурний розвиток з середини XVII – поч.XVIII ст.	Причини, характер і рушійні сили, періодизація Визвольної війни. Українська революція середини 17ст. Б. Хмельницький- творець української держави. Формування державних інституцій. Входження України під протекторат Московії. Історичне значення Визвольної війни українського народу. Руїна. Політичне життя в другій половині XVII ст. Гетьман I.Мазепа. Конституція П. Орлика 1710 року.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
	6	6. Обмеження та ліквідація української автономії кінця XVII–XVIII ст	Малоросійські колегії. Правління гетьманського уряду (1735–1750). Ліквідація гетьманату та Запорізької Січі 1775 року і скасування козацької автономії. Становище українських земель під владою Речі Посполитої в кінці XVII–XVIII ст. Гайдамацькі рухи 1730–1760-х рр. Коліївщина. Рух опришків. Розчленування	Презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання

		України Російською та Австрійською імперіями.	
7	7. Соціально-економічний розвиток та суспільно-політичне життя в українських землях у XIX ст	Адміністративно-територіальний устрій українських земель. Криза кріпосництва і розвиток капіталістичних відносин. Селянські повстання. Основні течії суспільно-політичного руху. Кирило-Мефодіївське братство. Т. Шевченко. «Руська трійця». Буржуазні реформи 1860–1870 років та їх здійснення в Україні	Тести, презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
8	8. Українське національне Відродження XIX ст	Політичні та економічні наслідки остаточної втрати Української автономії. Політизація національного руху в першій половині XIX ст. Особливості національного відродження в західноукраїнських землях. Вплив на українське відродження громадівського руху та народовського руху у 60–80 рр. XIX ст.	Презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
9	9. Україна в умовах Першої світової війни	Соціально-економічне становище українських земель у складі імперій. Суспільно-політичний рух і політичні партії в Україні. Революційні події 1905-1907 рр. Українська парламентська громада. Перша світова війна і поглиблення революційної кризи в Україні.	Презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
10	10. Українська революція: здобутки і втрати.	Соціально-економічне становище українських земель у складі імперій. Суспільно-політичний рух і політичні партії в Україні. Українська парламентська громада. Універсали Центральної Ради.	Тести, презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні,

		Боротьба більшовиків із УЦР. Проголошення ЗУНР. Злука УНР і ЗУНР. Підсумки та наслідки громадянської війни в Україні.	проблемні завдання
11	11. Протиріччя політико-економічного та соціокультурного розвитку українських земель у міжвоєнний період (1921-ті – 1930-ті рр.).	Голод 1921–1923 рр. Впровадження непу в Україні. Українізація (коренізація). Перехід до форсованої індустріалізації. Хлібозаготівельні кризи 1927–1929 рр. Перехід до суцільної колективізації. Розкуркулення. Голодомор 1932–1933 рр. в Україні – геноцид українського народу. Масштаби та наслідки Голодомору. «Розстріляне Відродження». Політичне, соціально-економічне та культурне становище Східної Галичини, Буковини, Закарпаття у 1921-1939 рр. у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини. Створення УВО та ОУН. Карпатська Україна. А. Волошин.	Індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
12	12. Україна у Другій світовій війні (1939 – 1945 рр.).	Україна в геополітичних планах СРСР і Німеччини. Вступ Червоної армії на територію Західної України. Радянізація західних областей України. Депортациі. Напад Німеччини на СРСР. Окупація України. Нацистський «новий порядок». Рух Опору. Визволення України від німецької окупації. Внесок українців у Перемогу. Депортациі з Криму. Становище в західних областях	Тести, презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
13	13. Україна в умовах кризи та тоталітарної	Україна в перші повоєнні роки (1945 – поч. 50-х рр.). Україна в умовах політичної	Презентації, індивідуальні та групові завдання,

	системи другої половини 60-х – початку 80-х рр	та економічної лібералізації суспільства (1953–1964рр.).Шестидесятники. Дисиденти. Україна в період загострення кризи радянської системи (серед. 1960 – поч. 1980-х рр.).Відновлення незалежності України і розпад СРСР (1985–1991рр.).	обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
14	14.Україна періоду незалежності: державотворчі процеси, економічні реформи, розвиток культури.	Державотворчі процеси. Конституція України (1996). Стан економіки після розпаду СРСР. Реформування економіки. Інтеграція української економіки в європейський та світовий економічний простір. Політичне життя 1990-х рр. ХХ ст. Основні принципи зовнішньої політики незалежної України. Україна в міжнародних організаціях. Участь у миротворчих акціях. «Помаранчева революція» 2004 р. «Газові» та «торгівельні» війни з Росією. «Революція гідності» 2013–2014 рр. Збройна агресія Росії проти України. Культура, наука, спорт і релігійне життя в незалежній Україні.	Презентації, індивідуальні та групові завдання, обговорення, ситуаційні, проблемні завдання
			Екзамен

4.РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Базові:

1. Бойко О. Д. Історія України: підручник. Київ : Академівидав, 2014. 720 с.
2. Історія України: підручник для студентів неісторичних спеціальностей вищих навчальних закладів / за заг. ред. д.і.н., проф. М. І. Бушиня, д.і.н., проф. О. І. Гуржія. Черкаси: ЧДТУ, 2016. 644 с
3. Історія України XIX- XXI століть: практикум / за ред. Р. В. Лаврецького. Київ : Знання, 2015. 375 с.
4. Історія України: підручник / за ред. В.А. Качкана. 2-е вид. Київ : ВСВ «Медицина», 2018. 360 с

Допоміжні:

- 1.Губарев, В. К. Історія України: універсальний ілюстрований довідник Донецьк : БАО, 2008. 576 с.
- 2.Збірник козацьких літописів : Густинський, Самійла Величка, Грабянки. Київ : Дніпро, 2006. 976 с.
- 3.Історія України: підруч. для студ. ВНЗ / кер. авт. кол. Ю. Зайцев. 4-е вид. Львів : Світ, 2003. 520 с.
- 4.Історія України : нове бачення : у 2-х т. / В. Ф. Верстюк, О. В. Гарань, В. М. Даниленко ; за ред. В. А. Смолія. Київ : Україна, 1996. Т. 2. 494 с.
- 5.Історія України / віdp. ред. Ю. Сливка ; керівник авт. кол. Ю. Зайцев. вид. 4-те. Львів : Світ, 2003. 520 с.
- 6.Кормич Л. І., Богацький В. В. Історія України від найдавніших часів і до ХХІст. : навч. посіб. для учнів гімназій, ліцеїв, коледжів. Харків : Одісей, 2004. 480с.
- 7.Кульчицький С. В., Мицик Ю. А., Власов С. С. Історія України: довідник для абітурієнтів та школярів загальноосвітніх навч. Закладів. Київ : Літера, 2010. 528 с.
- 8.Кульчицький С. Україна : суспільство на терезах історії (1991-2006) Українська політична нація // Історія України. 2014. № 6 (814). С. 5-9.
- 9.Литвин В. М Історія України: підручник 3-е вид. Київ : Наукова думка, 2009. 820 с.
- 10.Олійник М. Я. Історія України: навч. посіб. для ВНЗ 3-е вид. Львів : Новий Світ, 2011. 264 с.
- 11.Толочко П. П. Літописи Київської Русі. Київ : Київська Академія євробізнесу, 1994. 85 с.
- 12.Уривалкін, О. М. Історія України (кінець XVIII - початок ХХІ ст.): посібник. Київ : КНТ, 2007. 433 с.

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського, електронні фахові видання. URL: www.nbuu.gov.ua (дата звернення: 30.08.2022)
2. Національна парламентська бібліотека України. URL: <http://www.nplu.org/>(дата звернення: 30.08.2022)
3. Наукова бібліотека ім.В. Максимовича Київського національного університету імені Тараса Шевченка . URL: <http://lib-gw.univ.kiev.ua/>
4. Книжкова палата України імені Івана Федорова // <http://www.ukrbook.net/> (дата звернення: 30.08.2022)
5. Офіційне Інтернет-представництво Президента України <http://www.president.gov.ua/>(дата звернення: 30.08.2022)
6. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України <http://zakon.rada.gov.ua/>(дата звернення: 30.08.2022)
7. Сайт Національної Парламентської бібліотеки України <http://www.nplu.kiev.ua/>(дата звернення: 31.08.2022)
8. Сайт Інституту політичних політичних і етнонаціональних досліджень ім.І.Ф.Кураса НАН України <http://www.ipiend.gov.ua/?mid=1>(дата звернення: 30.08.2022)

5. ПОЛІТИКА ДИСЦИПЛІНИ

Політика навчальної дисципліни представлена в додатку до силабусу.

Витяг з додатку:

1. Політика щодо академічної добroчесності. Академічна добroчесність здобувачів освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Політика щодо академічної добroчесності регламентується Положенням про академічну добroчесність учасників освітнього процесу у Відокремленому структурному підрозділі Дніпровському фаховому коледжу інженерії та педагогіки Державного вищого навчального закладу «Український державний хіміко-технологічний університет» (<https://college.udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/07/pro-akademichnu-dobrochesnist.pdf>).

У разі порушення здобувачем освіти академічної добroчесності (списування, plagiat, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

2. Політика щодо перескладання. Перескладання іспиту чи заліку відбувається із дозволу директора коледжу за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний). (<https://college.udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/02/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnogo-procesu.pdf>).

3. Політика щодо оскарження оцінювання. Якщо здобувач освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку. Порядок повторного проходження здобувачами освіти контрольних заходів урегульовані Положенням про організацію освітнього процесу (<https://college.udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2021/02/polozhennya-20-pro-org.-osvit-pr.pdf>)

4. Відвідування занять. Відповідно до Положення про індивідуальний графік навчання студентів Відокремленого структурного підрозділу «Дніпровський фаховий коледж інженерії та педагогіки Державного вищого навчального закладу «Український державний хіміко-технологічний університет» допускається можливість вільного відвідування здобувачами освіти лекційних занять та самостійного опрацювання навчального матеріалу, передбаченого програмою відповідної навчальної дисципліни. Відвідування інших видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів освіти (<https://college.udhtu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/02/polozhennya-pro-organizacziyu-osvitnogo-procesu.pdf>).

6. ПОРЯДОК ТА КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНИ

	Всього за Змістовий модуль 1. Історія України від найдавніших часів до початку ХХІ століття (ЗМ)	100 балів
5	Екзамен (Е)	100 балів
	Підсумкова оцінка (ЗМ+Е)/2	100 балів

Змістовий модуль І. Історія України від найдавніших часів до початку ХXI століття

1	Опрацювання розділів програми, які не викладаються на лекціях	40
2	Виконання завдань на семінарських заняттях (10бx2с)	20
3	Підготовка, виконання реферату	25
4	Комплексна контрольна робота	15
	Всього ЗМ, балів	100

Розділи програми, які не викладаються на лекціях, опрацьовуються самостійно та захищаються здобувачами вищої освіти в усній формі. Відповіді оцінюються у 40 балів:

40-39 - здобувач вищої освіти засвоїв теоретичний матеріал, який винесений на самостійну роботу; опрацював не тільки рекомендовану, а й додаткову літературу; вміє узагальнювати матеріал, формулювати власні висновки; відповідь чітка й завершена

38-30 - здобувач вищої освіти в цілому володіє програмним матеріалом, при викладенні його допускає незначні помилки; застосовує документи та першоджерела, але дещо помиляється, трактуючи їх; висловлює висновки та власні оцінки, але аргументує їх з деякими недоліками.;

29-20 - здобувач вищої освіти не володіє інформацією в повному обсязі, частково володіє категорійним апаратом, невпевнено обґруntовує свою позицію;

19-9 - здобувач вищої освіти виявляє загальне розуміння та репродуктивно відтворює значну частину програмного матеріалу, виявляє неповне знання документів та першоджерел, затруднюється в їх інтерпретації; порушує логіку викладу;

8-0 – здобувач вищої освіти не знає значної частини матеріалу, допускає суттєві помилки, на додаткові питання не відповідає по суті, робить велику кількість помилок у відповіді.

Виконання завдань на семінарських заняттях

За роботу на семінарському занятті здобувач вищої освіти може отримати 10 балів.

10 – здобувач вищої освіти дає вичерпну відповідь на питання семінарського заняття. Відповідає логічно, послідовно, систематично. Відповідь свідчить про глибоке знання матеріалу. Здобувач опанував основну й додаткову літературу з теми, рекомендованої планом семінарського заняття. Доповідає впевнено, творчо, у доповіді виявляє науковий підхід, не підглядає у конспект, доцільно використовує терміни, правильно пояснюючи їх. Правильно відповідає на більшість питань викладача та учасників семінарського заняття.

9-5- здобувач вищої освіти отримує, якщо у відповіді представлени визначення основних термінів, понять, розкриваються всі питання, але присутня деяка непослідовність аналізу

4-0- здобувач вищої освіти показує знання лише певних питань, передбачених планом семінарських занять. Відповідь містить суттєві неточності чи прогалини.

Підготовка та захист реферату оцінюється у 25 балів:

25-24 - реферат без зауважень; проблема, яка в ньому розглядається, викладена повно, послідовно, логічно; робота містить чітко сформовані до проблеми висновки, посилання на використані джерела; список використаної наукової літератури нараховує 5-6 джерел, відповідає сучасним правилам оформлення бібліографії;

23-13 – тема реферату викладена досить повно, але є певні недоліки у логіці викладу; бібліографічний список нараховує 4-5 джерел, відповідає сучасним правилам, але містить певні помилки. Здобувач вищої освіти показує самостійність у формулюванні висновків, узагальнені.

12-6 – обсяг реферату є недостатнім для викладення обраної проблеми, і тому проблема розглядається поверхово; у бібліографічному списку менше чотирьох наукових джерел і є помилки.

5-1 – тема реферату нерозкрита, у бібліографічному списку менше 2 наукових джерел, і він подається не за сучасними правилами.

Контрольна робота складається із 3 видів завдань. Сума балів за правильні відповіді складає результат роботи.

15-14- здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим навчальним матеріалом, вільно висловлює власні думки, творчо та переконливо аргументує особисту позицію, здатний дати правильні відповіді на тестові питання та обґрунтовані відповіді на питання комплексної контрольної роботи.

13-10 – здобувач вищої освіти здатний застосовувати вивчений матеріал на рівні стандартних ситуацій, наводити окремі приклади на підтвердження власних тверджень, вміє порівнювати, узагальнювати, здатний дати переважно правильні відповіді на тестові питання, допускає прогалини в аргументуванні відповідей на питання комплексної контрольної роботи.

9-7 – здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на початковому рівні, виявляє знання і розуміння основних положень та категорій, здатний дати часткові відповіді на питання, допускає помилки в аргументуванні відповідей.

6-3 – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні, вищому за початковий, здатний відтворити окрему його частину, даючи відповіді на питання.

2-1– здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу з дисципліни або на рівні елементарного розпізнавання, не виявляє здатність викласти думку, не здатний дати правильні відповіді на питання комплексної контрольної роботи.

Екзамен:

Бали, отримані здобувачем вищої освіти на екзамені з дисципліни «Історія України» складаються як сума від числа балів, набраних за відповідь на кожне із двох питань екзаменаційного билета.

Відповідь на кожне питання оцінюється в 50 балів і нараховується за такими критеріями:

50 балів: відповідь бездоганна за змістом, формою, обсягом. Здобувач вищої освіти у повній мірі з програмою засвоїв навчальний матеріал, розкриває проблеми дисципліни, вільно орієнтується в категоріальному апараті курсу, чітко формулює та аргументує основні положення, правильно відповідає на додаткові запитання, може вільно сформулювати свою точку зору, робить висновки.

49-45 – здобувач вищої освіти показує високий рівень знань і умінь, відповідь досить повна, логічна, але містить деякі неточності. Здобувач вищої освіти вільно орієнтується в категоріальному апараті курсу, знає основну літературу, робить висновки.

44-39 - отримують ті здобувачі, які в основному правильно відповідають на питання в білеті, в цілому орієнтуються в матеріалі курсу, але допускають незначні неточності в відповіді, показують недостатню чіткість у визначені понять.

38-30 - набирають здобувачі вищої освіти, які з розумінням висвітлюють поставлені питання, виявляють знання тем дисципліни, але допускають неточності, невпевненість при в цілому правильній відповіді.

29-21 - здобувач вищої освіти показує невисокий рівень знань, якщо він засвоїв матеріал в основному, дещо обізнаний з деяких проблем.

20-10- якщо є правильна відповідь на питання, але недостатньо повно та грунтовно висвітлено зміст питань.

9-1 -нараховується, якщо здобувач вищої освіти не зумів розкрити поставлене запитання, не володіє матеріалом курсу, не відповідає на основні та додаткові питання.

Підсумкова оцінка з дисципліни «Історія України» визначається як середньоарифметична між кількістю балів змістового модуля 1 та екзамену.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Шкала оцінювання: ЄКТС			Шкала оцінювання: національна
	Оцінка ЄКТС	Пояснення	для заліку	
90–100	A	ВІДМІННО – здобувач освіти володіє глибокими і дієвими знаннями навчального матеріалу, аргументовано використовує їх у нестандартних ситуаціях, виявляє неординарні творчі здібності в навчальній діяльності; вільно володіє науковими термінами, уміє знаходити джерела інформації, аналізувати їх та застосовувати у практичній діяльності або у науково-дослідній роботі; здатний за допомогою викладача	зараховано	відмінно

			підготувати виступ для студентської наукової конференції, визначити програму своєї пізнавальної діяльності.		
82-89	B		ДУЖЕ ДОБРЕ – здобувач освіти володіє глибокими і міцними знаннями, здатний використовувати їх у нестандартних умовах, може робити аргументовані висновки, практично оцінювати окремі нові факти, явища, процеси. Вирішує творчі завдання, здатен сприймати іншу позицію, як альтернативу, знає суміжні дисципліни, в навчанні користується додатковими джерелами інформації. Відповідь його повна, логічна і обґрунтована.		
74-81	C		ДОБРЕ – здобувач освіти володіє достатньо повними знаннями, вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних умовах; розуміє основоположні теорії і факти, логічно висвітлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє аналізувати, робити висновки з технічних та економічних розрахунків, складати прості таблиці, схеми. Вміє працювати самостійно, підготувати реферат і захищати його положення. Відповідь його повна, логічна, але з деякими неточностями.	добре	
64-73	D		ЗАДОВІЛЬНО – здобувач освіти розуміє суть дисципліни, виявляє розуміння основних положень навчального матеріалу; може поверхово аналізувати події, ситуації, робити певні висновки, самостійно відтворити більшу частину матеріалу. Відповідь може бути правильна, але недостатньо осмислена.		
60-63	E		ЗАДОВІЛЬНО (ДОСТАТНЬО) – здобувач освіти має початковий рівень знань, володіє необхідними уміннями та навичками для вирішення стандартних завдань; виявляє розуміння основних положень навчального матеріалу; здатний з помилками дати визначення понять та категорій, що вивчаються; може самостійно оволодівати частиною навчального матеріалу, але висновки робить нелогічні, непослідовні.	задовільно	
35-59	FX		НЕЗАДОВІЛЬНО – з можливістю складання іспиту: здобувач освіти мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності; слабко орієнтується в поняттях,	не зараховано з можливістю	незадовільно

			визначеннях; самостійне опрацювання навчального матеріалу викликає значні труднощі; робить спробу розповісти суть заданого, але відповідає лише за допомогою викладача на рівні "так" чи "ні"; однак може самостійно знайти в підручнику відповідь.	повторного складання	
	0-34	F	НЕЗАДОВІЛЬНО – з обов'язковим повторним курсом: здобувач освіти не володіє необхідними знаннями, уміннями, навичками та науковими термінами, демонструє низький рівень комунікативної культури.	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	